

(1940 – 2002)

SÜLEYMAN ASLAN

ÜLEYMAN ASLAN Ağabey, 1940 Karabük doğumludur. Bediüzzaman hazretlerinin hizmetkârlarından Mustafa Sungur ağabeyin akrabasıdır. Üstad Bediüzzaman Hazretlerine ilk ziyaretini 1958 senesinde Emirdağ'da yapmıştır.

Süleyman Aslan, bulunduğu Karabük şehri ve civarında “hüccetü'l-hizmet” olmuş kahraman bir ağabeyimizdir. Kendisinde daha çok celâli esmanın tezahürleri görülen Süleyman Ağabey, hatıralarını her anlatışında o günleri yeniden yaşıyormuşçasına coşup heyecanlanır.

1973-1984 senelerinde Zonguldak'ta öğretmen olarak vazife yaparken yakından tanıdığım Süleyman ağabeyin hizmet hatıralarını defalarca dinlemek nasip oldu bize. Süleyman Aslan, 23 Haziran 2002 tarihinde İzmir'de bir gece ev misafirim olmuştu. Mehmed Fırncı ve İhsan Kasım ağabeyler de gelmişti, tevafuken. Güzel bir kaynaşma oldu, birlikte fotoğraf çektirdik. Süleyman Ağabey bu misafirlikten tam iki ay sonra, 22 Ağustos 2002'de Karabük'te vefat etti. Hastaydı, durumunu biliyordu zaten...

BEDİÜZZAMAN'IN BİR KİLİMİ BİLE YOKTU

“Hıfzı Bayram (Hüsnü Bayram ağabeyin babası) ile Mustafa Osman ağabeyler, Üstad'a giderken ekseriya bizde kahlırlardı. Onlar Safranboluluydular.

“Aralarında 'Üstad'ı zehirlemişler!' gibi meseleleri konuşurlar, ben de ağlardım. Babama, 'Beni Üstad'a gönder' derdim.

Süleyman Aslan, Mehmet Fırncı, Ömer Özcan, İhsan Kasım

23 Haziran 2002 İzmir

İlk ziyaretim Üstad Emirdağ'da iken oldu. Vardığımda 'Üstad kıra çıktı' dediler. Biraz sonra da 'Üstad geldi' dediler. Üstad, 'Misafiri çağırın' demiş. Ben hep kafamda, 'Üstad'ın evi ne kadar lüktür acaba?' diye tahayyül ederdim. Gördüm ki kilimi bile yok! Yerler kuru tahta...

KARDEŞLERİM! BU ASIR ASR-I SAADET'İN AYİNESİDİR

“Üstad'ımızın 36 sene sonra Ankara'ya gelişlerinde ben de vardım... (Bediüzzaman 1922'de ayrılmıştı Ankara'dan) 10 kilometre kala karşıladık. Biz ciple gelmiştik. Biz ciple gelmiştik. Bizi yolda tanıyıp da durduramı anlayamadım... Zübeyir Ağabey Üstad'ın arabasından indi. 'Kardeşim, arkamızdan takip edin' dedi. Fakat Üstad'ın arabası o

kadar hızlıydı ki biz çok geç kaldık. O zaman İsmail diye bir kardeş, dershanede gönüllü kalmıştı. Biz hırs gösterip Üstad'ı karşılamaya çıkmıştık. Baktım onu, Üstad'ın yanına oturtmuşlar. Ben bundan bir ders çıkarttım doğrusu...

“Dershaneden çıkarken Üstad'ımızın lastiklerini ayaklarına geçiren iki talebeden birisiydim. Hiç unutmam, o zaman Üstad: ‘Kardeşlerim! Asr-ı Saadet bir güneştir, bu asır onun ayinesidir. Her hadisede rahmet cihetini görmek lazımdır’ demişti.

1958 ANKARA DAVASI VE BEKİR BERK

“1958’de içinde Zübeyir, Sungur, Bayram, Tahiri, Ceylan, Rüştü, Mustafa Türkmenoğlu, M. Emin Birinci ağabeylerin de bulunduğu 10 sanıklı Ankara davası başlamıştı. Hepsi Ankara’da Medrese-i Yusufiye... Avukat Bekir Berk Ağabey, eski mebus Dr. Tahsin Tola’nın evinin balkonunda bizleri topladı. Tek tek herkeşe sordu: ‘Bu müdafaaya nasıl hazırlanalım?’ diye sordu... Elhamdulillah, Üstad'ımızın ‘Risale-i Nur’u müdafaa tarzı’ takip edilerek beraat alındı.

“Ben edebi Bekir Berk ağabeyde gördüm. Üstad arabada otururken biz ayakta bekliyoruz. Bekir Ağabey dizleri üstünde, hürmet icabı Üstad’a bakıyor. Üstad öteye baksa, dizleri üstünde hemen oraya geçiyor, başını çevirse gene geçiyor...”

ÜSTAD’IN VEFAT HABERİNİ DUYUNCA...

“23 Mart 1960 tarihinde Üstad'ın vefat haberini aldım. Ankara’dayım... Hemen Meclis’e koştum (eski TBMM meclisi o zaman Ulus’taydı). Birçok ağabey ve kardeş, Üstad’a yapılan zulmü anlatmak için Ankara’ya meclise gitmişti. Merdivenlerde Mustafa Sungur ağabeyi gördüm. Üstad'ın vefatını söyledim. ‘Allahu Ekber!’ diye inledi. Hemen bir minibüs tuttuk. Diyarbakırlılardan bile önce, Urfa’ya varmak nasip oldu! Üstad'ımızı kabrine koyan dört kişiden biri olmak nasip olmuştu bize.”